

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB31

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB31", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2009 , s. 85. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb31-txt-shoot-id9a7fcb7b-ad79-4666-b0e2-7e384f35b988.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

At ville være ganske som de Andre

kunde synes en Slags Troskab mod de Andre, udraabes og prises naturligviis ogsaa som saadan i Verden – selvfølgelig er den det Modsatte; thi som ordentligviis ethvert Msk, aandeligt, er en Gavtyv, og Slægten en Gavtyve-Slægt, saa er da først og sidst det msklige Sprog et Tyve-Sprog, der hykkelsk altid vender Alt forkeert.

Nei, det at ville være ganske som de Andre er en feig, magelig – Uredelighed mod de Andre.

Derfor er Straffen ogsaa kommet over Slægten, at der leve disse Millioner, som dog alle til syvende og sidst vide med hinanden, at det Hele er Utilforladelighed, fordi bestandigt den Ene kun er ganske som de Andre. See derfor deres Angest og Raadvildhed og Mistroiskhed, naar det kniber lidt i Livet.

Derimod er enhver Primitivitet en Redelighed mod de Andre. Enhver, der har ført en Primitivitet igjennem har en tilforladelig Viden om Tilværelsen, er en heelbefaren, har Noget, han tør indestaae for. Hvis en rødmende (o, Socrates!) Yngling henvender sig til en Saadan, han skal ikke give ham en Sludder for en Sladder ei heller byde ham denne løgnagtige Tilforladelighed: ligesom de Andre.

Der [er] i dette Øieblik maaskee i hele Christenheden ikke een Tilforladelighed, som er høiere end dette: ligesom de Andre. Man siger det naturligviis ikke, man taler i de høieste Udtryk, som havde man den høieste Tilforladelighed – men naar der saa kommer Katastropher, saa viser det sig, at det Hele er: ligesom de Andre.